

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.8. Concilium Metense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VI. di iussos, postquam habita Quæstione
A. C. 590. nullum malæ rei indicium apparuit, li-
 beros dimisit. Tandem Chrodielda &
 Basilia in Concilio Metensi hoc anno
 exeunte in Causa Ægidii Episcopi Rhe-
 mensis celebrato absolutionem recepe-
 runt.

§. VIII.

Concilium Metense.

Greg. X.
c. 19.

Ægidius Rhemensis accusatus, quod
 conjurationis contra vitam Regis
 Childeberti conscius esset, illo iubente
 comprehensus & Metas perductus est
 etsi morbo diuturno fractus necdum vi-
 res recuperasset. Cum Episcoporum
 aliqui Regem monuissent, quod fas non
 esset, hunc Episcopum e domo sua ab-
 strahi, & carceri dari inauditum, permisit
 Rex, ut Rhemos rediret, missisque
 ad omnes Regni sui Præsules Epistolis
 in medio Mensis Octobris Viroduni esse
 iussit. Postquam advenissent, usque Me-
 tas perducti sunt, quo etiam Ægidius
 advectus. Rex Ennodium, olim Ducis
 Dignitate fulgentem, elegit, qui suo no-
 mine hanc Causam curaret. Is igitur
 Episcopum allocutus est in hunc modum:
*Quare derelicto Rege nostro, Civitatis
 illius, in qua Episcopus eras, Dominum
 quaesivisti amicitiam Chilperici, antiqui
 inimici ipsius? Is enim est, qui Regis Pa-*
 trem

trem vita, Matrem, quam in Exilium e- Sæculum VI.
 jecit, Patria, utrumque Regno, quod A. C. 590.
 sibi rapuit, privavit. Quare Fundos ad
 Fiscum pertinentes in illis Provinciis,
 quas invasit, in Feudum accepisti? Epis-
 copus respondit: Negare non possum, me
 Chilperici Regis amicum fuisse; sed nego
 banc amicitiam Regi Childeberto quid-
 quam nocuisse. Fundos autem vi Litter-
 arum ipsius Regis Childeberti mibi con-
 cessarum obtinui. Tum litteras protu-
 lit. Sed Childebertus negabat, se hu-
 jus Donationis Auctorem esse. Vocat-
 ur Otho, qui illo tempore Regis Réfe-
 rendarius fuerat, & cujus Nomen appo-
 situm apparebat; inspicit, negat suam
 esse manum, sed affirmat, esse Falsarii
 alicujus, qui eam perfide imitatus esset.
 Igitur in primo Articulo Episcopus Falsi
 convictus est.

Tum proferuntur litteræ Episcopi ad
 Chilpericum datæ, & vicissim Chilperi-
 ci ad Episcopum, in quibus legebantur
 multa contra Brunehildem contumeliose
 dicta, & inter alia: *Nisi radix excinda-
 tur, non arescet planta.* Quod intelligi
 poterat, tollendam esse Matrem, ut fa-
 cilis opprimeretur filius. Negavit E-
 piscopus has litteras a se vel scriptas vel
 acceptas fuisse; verum productus est
 aliquis ex domesticis ejus, qui has ipsas
 in suis tabulis asservaverat. Deinde in
 medium

Sæculum VI. medium attulerunt inita pacta inter Chil-
A. C. 590. debertum & Chilpericum, in quibus in-
 ter ambos conveniebat, ut ejecto Gun-
 tramo Regnum ipsius dividerent. Ne-
 gavit Childebertus, ejusmodi pactum
 sibi unquam in mentem venisse, & ad
 Ægidium conversus dixit: *His artibus*
peffimis Patruos meos in odium mutuum
concitabas, Belli civilis incentor! te ne-
ctore tot Provinciæ devastatæ, tu inno-
meris hominibus necem attulisti. De-
rationem reddes. Factum istud Episco-
 pus negare non potuit; nam argumen-
 ta demonstrabantur ex tabulis Regis
 Chilperici, in una cistellarum ipsius tunc
 in oppido Cellensi inventis, quando eo-
 dem interfecto thesauri ipsius in manu
 Regis Childeberti traditi fuerant. Epi-
 phanius etiam Abbas ad S. Remigium
 Rhemis prodiit, edixitque, Ægidium E-
 piscopum duo millia solidorum & plura
 alia dona accepisse, ut Regis Chilper-
 ici amicus esse vellet. Qui eum, cum
 Legatione ad Chilpericum fungeretur,
 comitati fuerant, edixerunt, eum diu soli
 Regi fuisse collocutum, quin ea, quæ
 dicerent, ipsi percipere potuissent. E-
 piscopo hæc facta negante, Abbas Epi-
 phanius arcanorum omnium conscius
 locum & virum nominavit, qui aurum
 attulerat, atque omnia adjuncta fœderis
 cum Guntramo.

Ita-

Itaque Ægidius Episcopus his convi-
ctus omnia confessus est ingemiscens
illi Concilii Episcopis, cum Fratrem
suum tantorum criminum reum vide-
rent; petierunt tamen, ut Sententia in
diem tertium differretur, & tempus con-
cederetur, quo conscientia suæ consule-
ret, & si posset, objecta dilueret. Ubi
tertia dies illuxit, invitant Ægidium E-
piscopi, ut causam diceret; ipse vero pu-
dore turbatus dixit: *Non ultra cuncte-*
mini Sententiam in reum pronunciare.
Morte dignus sum ob læsæ Majestatis
crimen, nunquam non Regi huic, & ipsius
Matri, quantum potui, nocui. Meo con-
silio impellente gesta sunt bella civilia,
tot malorum in Galliis causæ. Episcopi
tanto Collegæ sui probro ad commise-
rationem moti vitæ gratiam ei impetra-
runt, sed postquam Leges Canonicas
fuisse scrutati, eundem a Sacerdotio
deposuerunt. (*) Illico Argentoratum
mittitur in exilium, & in ejus locum
Romulus Presbyter Lupi Ducis filius
Episcopus Rhemensis ordinatur. Magna
auri argentique vis in arario Ægidii E-
piscopi inventa; quæ ex redditibus Ecce-
lesiæ provenerant, relicta sunt intacta, quæ
autem

Sæculum VI.
A. C. 590.

Concilium
Metense.

(*) Hic iterum dispicitur, coram quo Tribu-
nali Episcopi in his Sæculis depositi fuerint.

Sæculum VI. autem scelere sibi cumulaverat Regio
A. C. 590. Fisco adscripta fuere. Abbas Epiphanius quoque officio suo privatus est.

Illud præterea in hoc Concilio Mentensi actum. Basilia ad Episcoporum pedes prostrata veniam rogavit, promittens, se cum sua Abbatissa in gratiam redituram, in Monasterio S. Crucis Pictavi reliquum vitæ tempus exacturam, & sub Regula lubenti animo futuram. Chrodiolda edixit, nunquam se ad illud Monasterium reversuram, quamdiu Abbatissa Leubovera ibi versaretur. Tum Childeberto Rege rogante, ut veniam consequerentur, ad Communionem admittæ sunt, & Pictavium deductæ, his conditionibus positis, ut Basilia in Monasterium regrederetur, & Chrodiolda in prædio ipsi a Rege donato commoraretur. Hic scandali antea inauditi finis fuit.

§. IX.

S. Columbani Initia.

Ad illud jam tempus pervenimus, quo S. Columbanus Sedem in Gallia elegit, atque hoc ipso anno 590. celeberrimum Monasterium Luxoviense fundavit. Is in Hybernia & Provincia Lagoniensi seu *Leinster* anno circiter 560. natus, adhuc puerulus artibus liberalibus Grammatica, Rhetorica, Geometria imbuitur;

*vit. to. 2. Act
 Ben. p. 7.*